મઝોબે શરૂઈ:

[illegible]રયન ઝોરોસ્ટ્રીયન

નાટક મંડળીમાં

ગવાયલાં ગાયણ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

[illegible]રયન ઝો૦ નાટક મંડલીનાં માલેક.

[illegible] ખુદ કલામે મઝોબે જાઈ છે,
[illegible] સરદ ઘડો ને મીઠો હવાઈ છે;
[illegible] ફાકે અફલાક બદીથી સફાઈ છે,
ગાયણ એ ખાલેસ ખોદાની ખોદાઈ છે. પેસુતન.

મુંબઈ મધે,
પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં પાં. ન. ખ. એ છાપી.

[illegible]ગર્દી સને ૧૨૪૨—ઇસવી સને [illegible].

કીમત રૂ૦।

સઓબે શરૂદ

પરશીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન નાટક મંડળીમાં ગવાએલાં ગાયણો.

(મી૦ પેસતનજી ફરાજી વેલાતીની કલમથી રચાયલાં.)

ખોદાકી સીફત આદંમકા અહેવાલ.

મુદતે તેર ફેશકમે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)

આદંમકુ બંદગી લાઝીમ એ હકા ફુરમાંને,
આતસ બારસ ખાક પવનસે રઓશંન કી જેહાંને.—ટેક.

ગંઝ મખફીમએ એકીલા ઓ સાહેબે સુબહાંને,
એશક હુવા રઓશંન કીઆ ખલકતે મંડાંને. આદમકુ—૧
અરસ કુરસ લહુ કલંમસે કીઆ જમી અફલા_
મસુ કમર તારે તબક કોહ આલીમ પએછાંને. આદ૰કુ—૨.

હુર મલાએક ગીલમા જીન આદંમસે બીહીશ્ત હુજુબ,
કર લો બંદે રાહે નેકી બીહીશ્તકે અંદર જાંને. આદમકુ-૩
આદમ બના ચાર ચીજોકે હુકુંમ ઇલાહીસેં,
શહેતાંને દેખા કાલીબ આદંમ થુકે ઓ ધુમરાંને. આદમકુ-૪.
ફીરિસ્તેને આદંમકે પેટસે નીકાલે મીટીકુ,
મીટીકા ઓઇ ગીદંમ બના પાસબાંની દરમીઆંને. આદમ.-૫.
રૂહ ભેજા આદંમમે હકને રબ જગા ફરમાંને,
શહેતાંકુ કહા આદંમકે સીજદેમે સરજાંને. આદમકુ-૬.
નમે મલક આદંમકુ રબકા બજા લા ફરમાંને,
નુહી માંના અમર ખોદાકા હુવા ઓ શહેતાંને. આદમકુ-૭.
'પેસુતંન' ઇસ કદર કહે તોબા હએ સજાવાર,
મીસલે શહેતાંકે ન હોવે કોઇ તોબા ઇનસાંને. આદમકુ-૮.

—ooooo—

બાજા સગપરસતકા ગંમગીન હોકે ગાના.

અપને શેહજાદે આલંમકે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)

બાઇઓકે જફા જુલંમકે મારે પરેશાંન ફીરતાહું મેં.—ટેક.

જુદા દીઆ દરીયાઓકે ભીતર,
ખોદા માલુંમ કેઆ જાનુરે મેં. બાઇઓ—૧.

ગંમ થા મેરે તંનકે પાસબાં,
.જે આકલા કીસે મીલે હમેં. બાઇઓ—૨.

હુકુમ ઈલાહીસે હમ પકરકે,
કેનારેકુ જા પહોંચે હમ. બાઈઓ—૩.

વીલાસમે હું મએ સરખાંનાં,
મજદી રહેમસે બચેહે હમ. બાઈઓ—૪.

સબર પકર દીલકુ મએ ઝીજાતા,
'પેસુતંન' ફુરમાતે હમ. બાઈ—૫.

ખોરશીદકી ખાજા સગપરસતસે શાદી.

ના પેનુંગી—(બસ કદરપે આંનાં.)

અશરતકા અફલાકપે સીતારા ઉઠ ચંમકા,
રાજે મુબારીકે ખોરશીદ બહુવર હજારા ચંમકા.—ટેક.

ખાજા સગપરસ્તકી શાદીઆં મુબારક બની,
મખલુકકી બાઝી ઉચે તાલે અખતરે ચંમકા. અશરત-૧.

આંમીન હો ગ્રહેરા જમશેદી તુજે નવસા હરદંમ,
બઝમે શાદીએ તેરે રૂહે દીલઆરા ચંમકા. અશરત-૨.

'પેસુતંન' ખુસીહો કહે મજાલીસે મુબારીક આમંન,
ખીલીરહો તશવીર નુરાંની મશરેકી કમર ચંમકા. અશરત-૩

મલીકા જંગલમઅે ગંમસે પરેસાંન હુઅે.

જીતેજી વુજ પીનાં—(ઈશ કદરપે ગાંનાં)

ખોદાકી તવકલ સીવા કીસીસે દરકાર નહીં—જો જીંદગીસે રૂઠે
હુસે ખોદા સીવા કોઈ ગુફતાર નહી—હમદ મે ઇઆ અલા,
ખોદાકી—૧.

નસીબાં [illegible]તગાંકા કેઆ કહું કીસા—હમન સોન હુંકી દર,
કીસકી આરજુઅે આજુરદા હો ઇનકાર નહીં-મહેરબાં હોરબા
ખોદાકી—૨.

ખોરશીદે મા કુ મઅે દેખકહું પીરતે-મીસલે દારાં કે સહી.
રૂહે જમીનપર તો કોઈ નસીબદાર નહીં—વાસતે દીન દારાં
ખોદાકી—૩.

પઝદાંઅે ફઝલકર કાંહાં જા ફરીઆદ કહું-પેસુતંનકા ઇણ કહેના
બારે ઈલાહી સીવા કોઇ આંમેઝવાર નહી—સુબહાંનઅે અલા
ખોદાકી—૪.

મઅેકુલમઅે મલીકાકી સીફત.

કીસ કદરમે જો કરૂં—(ઈસ કદરપે ગાનાં)

અસર કુલ આલમમઅે મલીકા બજાઈ તેરી,
મુલકે રઅોશંન ખોદાને નુરાની બનાઇ તેરી. અસર-૧.
તાજો તખતનસીન હુઇ જીઊ હોમાઇયુન પરી,
માહકુઝ રહેદાયમ દઅોલતે ખોદાઈ તેરી. અસર-૨

સફેરે બસરાકી સલતનત રહે અમાંન તુઝે,
નુરે બશર ઇસ જેહાંમએ તશવીર બનાઇ તેરી. અસર—૩.
સાહે જંમશીદકી હેકાયત સુન "પેસુતંન" કહેતે,
આંહાંસે ચલીજાવે એક દીન રહે કનીઇ તેરી. અસર—૪.

મલેકે નીમરૂજ અઓર ગુલેઓજાર પરીકી મુલાકાત.

બલાજી મએ તો ગઇથી—(ઇસ કદરપે ગાંના)
આદંમસે હુરોકી મુલાકાત એઠી જેહાંન,
મુશકે દઓલત તુજસે મીલી હએ જમાંન. આદમસે—૧.
દેખો તુમ ગુલસનમે બુલબુલે માહાકુ,
મીસલે મીલે હએ સાહે જેહાંન. આદમસે—૨.
યઝદાંને બહેતર કીઆ દોનોકુ જેહાંમે,
નક્ષે જમીરસે મીલે પરસ્તાંન. આદમસે—૩.
અરશસે ફરશતક વુઝુદે સેઆલા,
"પેસુતંન" હએ નુર યઝદાંન. આદમસે—૪.

મહેમાંનીકી મજાલીસ સરાબકી દઓર.

કતલ કરનેકુ—(ઇસ કદરપે ગાંના)

સરાબી દઓર અહોબવી શાહર બીસારી ગહોર શીરાજી હએ,
મહેજતે જબાંન ખુશી ખાસ આંખ નઆશરવાં જમાંની હે
સરાબી—૧.

બાગે બોશ મીજાજે દરોસ મહોબતે જોસ રંગીને.
આગબે લાલ મેએફીલ ખુશાલ ગુલેગુલાલ ગુલાબી હએ.
સરાબી—૨.

તફુરી રંગ દસ્તમી જંગ દેખકે દંગ ખલક સારી,
ખુશ "પેમુતંન" રશકે ચમું ન મેહબુબે મંન મહેતાબી હએ.
સરાબી— ૩.

આશક અઔર માશુકકી મુલાકાત.

અગર હમને દેલ સનમકુ (ઇસ કદરપે ગાંના)

લાલે બદખ્શાં તુજ લબકી સીફતે કેઆ કહું,
પાદશાહી દી હકને હુસંનકી શંમશુ કમર કહું. લાલે—૧.
તશવીરે નુરાની પુતલી ગુલઝારે ખુબી એમંન,
તારીફ તેરે કદકી સર્વ ફરેતીમે જા કહું. લાલે—૨.
માંનીદ શીરીન ચહેરા ગુલાબી બહેતર આલા નુર,
બશર હએ નુર જીગર હએ જુહુર પરસ્તાન કહું. લાલે—૩.
કેતાબાં બોલ "પેમુતંન" કહે નુરાંની નુર જંમશીદ,
પરવરને દી નુરાંની ઉનકુ સુબહાંન કેઆ કહું. લાલે—૪.

શેઆદી મુબારકબાદીકા શરૂદ.

મેરેબાદ કંઇ એક સાલકે—(ઇસ કદરપે ગાંના.)

મએફીલ મલેક સહેબાનકે નજરે પરસ્તાન આ ગયા,
મબલુક આશકબખ્તકે પેદા કમર આ ગયા. મએફીલ-૧.

રોશન અખતર પરીઝાદ બખતીઆર આદમઝાદ,
દાનોકી હુઈ મુબારકબાદી દરવીશ હુઝુર આ ગયા.
મઅેફીલે—૨.

સાહે જેહાંસે મીલી શાહા પરી અનમુલ અદા,
માંનીદ રઓશન અખતર મીલી નશે ફીરદોશ આ ગયા.
મઅેફીલે—૩.

ગુલેઓઝાર મલેકેનીમરઝ નુરરૂખ મલીકા જરરૂખ,
ગુનરૂખ દરવીસો શઆદીમે મીને આદમ નઝરોમે આ ગયા.
મઅેફીલે—૪.

'પેસુતન' હમે અસરફુલ મખલુકાતે ખોદા પરસ્ત,
મઅેફીલે જીનસ્તાંકી બશર હુઝુર ખોદાઇ આ ગયા.
મઅેફીલે—૫.

ખાંન બહાદુર શેઠ બરજોરજી મેરવાનજી ફ્રેઝરને મુબારક બાદી.

ધીરા મોસે બોલો ધીરા મોસે બોલો—(એ રાહપર.)

ખુસી કુલ જેહાંને ખુસી કુલ જેહાંને,
ફ્રેઝર બરજોરજી હીમતવાંને—ટેક.

ખાંન બાહદુરનો મળવેઓ ખેતાબ,
ઇંગરેજી રાજ દરમેઆંને;
બમબઇ હીગાંમે—ખુસી કુલ૦ ૧.

સુરત સેહેરના મેનારાને કાજે,
સખી દીલ બતાવી નીસાંને;
હીમતી હાંમે—ખુસી કુલ૦ ૨.
સાત હજારની રકંમ એકંદર,
હાતમી સખાવત ધરી ધેઆંને;
કીરતી ગાંમે ગાંમે—ખુસી કુલ૦ ૩.
બોલાવી નાટક ટોલી કીધી મદદ માગી,
કદરખુજી રાખી દીલમાં ધેઆંને;
આફ્રીન સલાંમે—ખુસી કુલ૦ ૪.
પારસીયન ઝોરાસ્ત્રીયન આપે મુબારક બાદી,
'પેસુતંન' કહે ખોદા મહેરબાંને;
પુનના કરો કાંમે—ખુસી કુલ૦ ૫.

મી૦ પેસતનજી દીનશાના કેદ પકડાવાથી દલગીરી.

અપને શાઆદે આલંમકે—(એ રાહ પર.)

અરખે બેવફા સીતમગારે પેસતનજી દીનશાને ફસાવેઓ:હરે
ટેક.

ઝેઆંની ગોહેર ઉડી ગીઆ તેનું બરગસ્તે સતાવયો હરે.
અરખે બેવફા—૧.

ખોદા માલુમ એ સુ થઈ ગયું, આસ ઉમેદ ભંગ હાએ:હરે.
અરખે બેવફા—૨

હતો એ બહાદુર હીમતવાંન, જુલમાતી જપાંટામાં આયો:હરે.
ચરખે બેવફા—૩.

પારસી ટોલાનાં જરથોસ્તી ભાંઇઓ, જંજીર જુલમની છોડાવો:હરે. ચરખે બેવફા—૪.

હોએ જો કોઇ દોસ્ત આસના, સમજો સબર પઝદાંની:હરે.
ચરખે બેવફા—૫.

સોલીસીતર ઇંગ્રેજી રાજનો જેમત સંધી બરબાદ:હરે.
ચરખે બેવફા—૬.

પારસી ઇંગ્રેજ હીંદુ મુસલમાન, એ સમજી ગમગીન:હરે.
ચરખે બેવફા—૭.

૫૦ ઝોરાસ્ત્રીયન ગંમગીન થાએ, 'પેસુતન' ગંમખાર:હરે.
ચરખે બેવફા—૮.

વેહેમીઓને સીખામણ.

સોતન ગર ગએ ગએરે—(એ રાહપર.)

અકુલ મોહોર ઇનસાંનરે, સમજો તમો ગેઆંની આલમ-ટેક
જરી ખુટી મોહેની ને જાદુઇ, લુટારા ધુતારા પેટ ભરથી;
થાતી બચાવો હાંણરે. સમજો—૧.
સેવડા જોગી પીર અને સઇએદ, ખાંનાં કરીને ધુતેછ સઉને;
આબા હો યા નાતવાંનરે. સમજો—૨.
સમજો દીનદારો નર અને નારી, કરમ બલ કોઇનું ન ચાલે;
પઝદાંનુછે એ લખાંણરે. સમજો—૩.

કંઇક આરતો પીઆને લેવા, કંઇક મરદ કીમીઆને કાજે;
જીંદગીની કરેછ ખુબ ખાંનરે. સમજો—૪.
૫૦ ક્રોડ મના કરે સહુને, 'પેસુતંન' કહે પક્કો જંદ;
જરથોસ્તી છે ફરમાંનરે. સમજો—૫.

નેકીનો બદલો નેકીજછે.

અનજન સુત અનુમત—માહાવીર (એ રાહાપર ગાવું)

ધરમ કરતાં કરમ નડેછે સજો તમો ભાઇરે,
માટે જીવડા સમજજે તું આ સમો નહી ભલાઇ રે.—ટેક.
એક કરેછે પ્રીતને માટે કરેછે પોતે સાલસાઇ રે,
લેકીન જો કીસમતની પાસે કોઇનું નચાલે ભાઇરે. ધરમ-૧.
પણ સમજજે તું એકીન રાખી રાહે મેહેર ખોદાઇરે,
ધરંમ કરવું એછે હકની મેહેરબાની સદાઇરે. ધરમ—૨.
અગર કરે જો કોઇ ભાઇ સામો બેવફાઇરે,
સબર પકડ જીગરને યારી છોડ નહી તું ભલાઇરે. ધરમ-૩.
પરસીઅન ઝોરાંસ્ત્રીઅન કહેછે ખોદાનીછે એ ખોદાઇરે,
'પેસુતંન' કહેછે દીનદારો પરવરની રાહાછે સફાઇરે. ધરમ-૪.

મરહુમ શેઠ જમસેદજી જીજીભાઇ બારોનેટનું
કીરતીસાથ મરતીઊક.

કેઆ કમાં અબરને—(એ રાહપર.)

જમસેદ જમાંને જબર, ઓ હાતોથી જતો રહેઓ;
કીરતીએ કરાંમત કુલ, જોંકાવી જતો રહેઓ—ટેક.

તખ્તે હસ્તીના ઉપર કીરતી મેળવી અમર,
દોરંગી જમાંનાંથી ખાલેસ દેલ જતો રહેઓ.—જમસીદ૦ ૧.

દુર હંદેસી બાહોસીથી ફેંકી જગત ઉપર કલા,
સખાવતે બહાદુર જંમ જંજાલથી જતો રયો.—જમસીદ. ૨.

ધરમસાલા હસપીટાલો પાલીઆં ગરીબ ગુરબાં,
પુન અને નેકીનાં કાંમો કરીને જતો રયો.—જમસીદ. ૩.

સ્કુલો કઇ પાઠ શાળા અકલ આલી ખરચ,
વાવો કુવા બંધાવીને જેહાંનથી જતો રયો.—જમસીદ. ૪.

ઊમદા ગોહેર મુકીને તરણ ગીઓ તું પેલી જેહાંને,
ખારશેદ રૂસ્તમ સોરાબને મુકીને તું જતો રયો.—જમસીદ. ૫

પારસીઆમાં નાંમવર હીરો બારોનેટ જંમસેદ,
કેઆંની દેરકાને દુનીઆમાં રોશન કરી જતો રયો.—જમ. ૬.

પરસીયન ઓરાએસન કહે હો તારો ફીરદોસ મુકામ,
'પેસુતન' કહે દુનીઆની તું નેકી લઇ જતો રયો.—જમસી.૭

(બંદે ખોદાની કલમથી રચાયલાં)

ઈશવર સતુતી.

અગર હમને દેલ (એ રાહપર ગાવું)

હરદમ હર વખત હર ઘડી, શીજદોછે સજાવાર,
ફલક ખલક મંડલ તું થી સીજદોછે સજાવાર.—ટેક.

સીતારા ચાંદ બુલંદ ગગન નુરનો તારા ચમકાત,
હર કીશમનાં રંગ બે રંગ શીજદોછે સજાવાર. હરદંમ-૧.

ખુરશીદ તેજ નુર અજબ રોશંન તારી ગુવાહી,
હસ્તી કીધી વસ્તી કીધી શીજદોછે સજાવાર. હરદંમ-૨.

કીધી રૂતુને રાત રોજ વાયુ પાની પવન,
ખલક જીવન કીરતાર અંન શીજદોછે સજાવાર. હરદંમ-૩.

ફીરેસ્તા પયેગમબર ખાશ હજરતે આદમ વલી,
જુંકાવે શર શારંબશર શીજદોછે સજાવાર. હરદંમ—૪.

પરશીઅન ઓરારાતરીઅન શાર જુંકે માગે મદદ,
જીજી {ખાકસાર / નીરધાર} ગરીબે પાર, મદદછે સજાવાર. હરદમ-૫

ગુલરૂની મીજલશમાં ગવાયલું ગાયણ.

સોતનગર (એ રાહપર ગાવું)

નાંજનીઓ રંગ રમેરે રંગ રમેછે શારે શમેઓ,—ટેક.

ગુલરૂખશાર બનીછે રે ગુલરૂ દાદાર ચમકે ચાદરે,
ચરી મંડલમાં તેછે બકાવલી પરીજાદ બમે ભમેરે. નાંજ-૧.

રૂપ પરીનું નુરમંદ આશું બંધે જગમાં છે.
હરફ હરફે હીરા ગરેછે રાધાવીને નમે નમેરે. નાજનીઆ

બેરામ પાહદશાની મીજલશામાં ગવાયલું ગાયણ.

જોબનકે નેન રસીલે (એ રાહપર ગાવું)

ગોરીઓ જાતે ગલીઆં, શજનશે શંપીલાં.—ટેક.
જોબન કતારી જીગર વીંધે ગોરી બની ફરેરે રંગીલાં.
ગોરીઓ—૧.
આંખનો ઈશોરો આશક બમાવે ગડીએક મલે ન વીલાં
ગોરીઓ—૨.

શેહાદીનું ગાયણ.

ચાંદની રાતે (એ રાહપર ગાવું.)

શફુલ ગદીએ શેઆદી આજ થાએરી.—ટેક.
ચાંદ હરોલમાં શીતારા શાથે લઇ,
મહીમા જોવા કાજે જાએરી. શફુલ—૧.
પરી સમારે તંન બલન અપશનું,
મંન મીનોચેહર હરખાએરી. શફુલ—૨.
થાલ શુનેરી શીરીન સાકર ભરી,
ગાયન ખુશી થઇ ગાએરી. શફુલ—૩.

પરીચેહરનુ ગાયણ.

મુતરે બે ઓશ (એ રાહાપર ગાવું.)

બહેર મહેર ખોદા તણી ખુશી ખુરમી બહુ આજછે. ટેક.
કુલ ખલક જેથી બની શરવેમાં તે સરતાજછે.
વનને વંનરૂપવી તમામ પરંદા આજ ખુશાલછે.
ખુરાસ આજ ખાશ આમ ખુશી ખુરમી બહુ આજછે.
રંગ રાગ ખુશ અવાજ ગવઈની આપ ખુશાલછે,
મોજ મજાહ આરામ નાજ ખુશી ખુરમી બહુ આજછે.
મએ ખુશીછે જામ ખુશી જશી આજ મહે કશછે.
ગુલશનમાં ગુલશમદા ખુશી ખુશી ખુરમી બહુ આજછે. બ.-૧

મીનોચેહરનું ગાયણ.

કતલ કરનેકુ—(એ રાહપર.)

કયાખોમાં છુપીછે તું-શનમ માહરી રે શાંમે આવ.-ટેક.
ખુબી અને ખુબસુરતી-તાહરીનો થયોછું ભોગ,
આહુંછું રાતો દન અમજ-આશુક મારે મુકાંમે આવ. કયા-૧
દોલત બલો દુનીઆબી-મજમં નથા અકારીછે,
કયારેબી મુદઇ થાયા-મેહરં મ તુંતો કંઇ કાંમે આવ. કયા-૨
કરૂંછું હરદમ જારી જુદાઇનો ખાવુંછું ગમ,
આશું કતરાનો શરાબ-પીઇને કાંઈ તું નીશામે આવ. કયા-૩
ખાંદે ખોદા ગનું ભમયો-નહીં મજનું થીકાનું ઠોર,
આજેજીથી તુંને વીનવે-પોતે તું દેલ આરામે આવ. કયા-૪

લોઠાનુ ગાયણુ.

લોઠા આયોરે ગાહનો બારો બઇ,
ગાહનો બારો બઇ બજનો ચારો બઇ. લોઠા—૧.

ગાહ લીઓ લીઓરે દાંમ દીઓ દીઓ,
લોઠા બહેરે પોળીકે ઠારે જઇ. લોઠા—૨

લોઠા તારી પીએ ને ઉપર છાક લીએ,
લાઠી લોઠાને રૂપે કાંઇ ગાલો દઇ. લોઠા—૩.

ગુલરૂનુ ગાયણુ.

સુપો હોતે—(એ રાહપર.)

ગમને ગીરફતારીથી એ શીનામાં મજ થાએછ દરદ,
જીગર તપેછ આશકશમાન નબજ થઇ જાએછ સરદ. ગમ—૧

હકીમ તબીબ વઇદ હજાર અગર આવો લુકમાંન આપ,
તાકાત નથી એ કોઇમાં શુરખ કરે ચેહેરો જરદ. ગમ—૨

મગદુર કોણની છેકે કહે રોગ કયો લાગોછ મને,
લાબ ઉમેદ જુદાઇ જખમ યા જીગર આશના મરદ. ગમ—૩

ઘુરી બીમારી મારીછે રે શું પીછાનશે જાનકાર,
બીતર બરમ જાંને ખુદા શીવાએ તેનાં શગલાછે રદ. ગમ—૪

મીનોચેહુરનું ગાયણ.

ઓ મારા વાલા—(એ રાહપર.)

કાંહ જાવું ને કાંહ કરૂં, ગમનો સમુદરછે આશપાશ;
આકાસ તરફ નીગાહ કરૂંછ તો, ત્યાંહથી નહી દીશતો ઉજાશ.
કહાં જાવું૦—૧.

ધુવાં ધાર અંધાર થયુંછ, સગલું ખુનખાર બની રયુંછ;
કબી હોય આજ કેયામતે રોજ, હરાતીનો કુલ થવાનો નાંશ.
કહાં જાવું૦—૨.

હવા પણ ગનગોર થઈછ, પરંદાંની પાંખ દમી ગઈછ;
જંગલમાં રૂખ થાયાંછ જરદ, નથી રહયો ગુલોમાં વાશ.
કહાં જાવું૦—૩.

હાવી જોરે જફામાં પડેછ, જંગદેલ તે મેહબુબની યાદ;
વશલીમ બજાવ 'બંદેખોદા', નુરનાં અંશનો દીશે પરકાશ.
કહાં જાવું૦—૪.

ગુલરૂનુ ગાયણ.

એશકોમે તેરે—(એ રાહપર.)

જલો એ તંન જલો એ મંન ધરમોછે ગંમ ચાહે તે થાવ,
રે ધન જલો જોબન જલો દુખીછે દંમ ચાહે તે થાવ.—જલો૦૧
બુલબુલ રાગ ચમનમાં કોયલ દરખતે ડાલપર,
પર ખુશી રાખેકે પણ જીગર શીતમ ચાહે તે થાવ.—જલો.૨

ગુલો આપેચ મધુર લપત દેલ દેમાગ બાગ બાગ,
સિફીન ચસમો ઉદાશીથી ગરે શબનંમ ચાહે તે થાવ.–જલો.૩
ખુદરત ખોદાઈ મોજુદછે કશી રીતની કમી નથી,
ખાવો પીવો કહેછે શઉ લાધાચ કરામ ચાહે તે થાવ.–જલો.૪
ગર યારી ખુદાઈ કરે બેરહમ અફલાક લાવે રહમ,
ગમનું વાદલ ખુલી જઈ, ને મલે શનમ ચાહે તે થાવ.–જલો.૫

મીનોચેહરનુ ગાયણ.

અંજન સુત અનુમંત માહવીર—(એ રાહપર.)

ગંજને ખાતર રંજ બહુ ખેંચી જંગલ ભતકયો રાંનરે.–ટેક.
પાદ ખેડવો સમુંદર તરવો મેં ગનયો આશાનરે,
પણ કીસમતજ વેરી થાયું તો જીવ જીંદગી પરેશાંનરે.–ગં.૧
દલદરી દરીઆવે ચાલયો જોખમમાં નાંખયો પરાંણરે,
મોતીખાતર બુદકી મારી તકદીરે ધરીયું ગીરેબાનરે–ગંજ.૨
પેયારી કાજે બની પરંદું ગગન ગયો આશમાનરે,
ફલક ખલકતો બંધે ધુંદો પણ નીસફલ નીપીઆંનરે.–ગં,૩
'બંદે ખોદા'કહે નીદંમાં નાં રહે નાં રાખ માંન ગુમાંનરે,
ફલક છોડીને અરશમાંજા વનાં તકદીર દાનાં દાનરે.–ગંજ.૪

મીનોચેર અને ગુલરૂ આગલનુ ગાયણ.

નંદજીકો લાલા—(એ રાહપર.)

આશમાની બાજી એતો આશમાંની બાજી,
રંજ અને ગંજ આપે આશમાની બાજી. આ૦-૧.
ખુશીબતનો મારોમારી ફીધાતાં નાંરાજી,
જમીન ન આપે થાર આકાશ ધતરાજી. આ૦-૨.
ગગન વધું સમો આયો કીધાં રાજી રાજી,
નવી મોજ નવી એશ મહજા જાહજી જાહજી. આ૦-૩.
રાશ રમો આશ રાખી મદન મસતી માંજી,
આયા તેવાં જાશું નહી રેહશું હશતી માંજી. આ૦-૪.
અમીરી મીજલશ પલી ખુશ વખતી માંજી,
એમાંએ કંઇ રાવ રંક કુતવાલ કાજી. આ૦-૫.
બંદે ખોદા' કહે શંખી તેની કારશાજી,
ફરજ અદા થાતી નથી મરૂંચ લાજી લાજી. આ૦-૬.

મીયુનીસાપાલ કમીસનર મી૦ કરાફુરડ વીશે.

એતો જઈવી ગબર કી સાથ—(એ રાહપર)

અરે કેવી પડી બુધવારે મહજા,
પ્રજાની ધજા સુધરાઇ ખાતાંને લજા-કેહવી પડી. ટેક.
કરાફુરડ સાહેબે પેંડા પકડ્યો,
બીમારીની મેળવી રજા— પ્રજાની ધજા. ૧.

બાઓની લેનો હજારોનો દેવું,
ફીધી ગરીબ રઇએતની ફજા— પ્રજાની ધજા. ૨.
ટાઉનહાલમાં સભા ભરાઇ,
સંધી વરણની મળી મજા— પ્રજાની ધજા. ૩.
કોઇ કેહે નાઠો કોઇ કેહે ભાગો,
કોઇ કેહે એ બોલવું બેજા— પ્રજાની ધજા. ૪.
નાં આપો છાપો કોઇ કહે આપો,
કોઇ કેહે આપે શાનું રેજા— પ્રજાની ધજા. ૫.
બેદાદીના પરધમ વાગેઆં ધમ ધમ.
પોકાર થાયો મુલખોમાં જાબજા—પ્રજાની ધજા. ૬.
દાદખાં થાવો કમીશનર બનાવો,
રઇએતમાંથી સરકાર અલીજા—પ્રજાની ધજા. ૭.
પીરા જસતીસમાં છે ઘણા દેશી,
વલી રઇએતમાં લાએક નર બીજા—પ્રજાની ધજા. ૮.
તે સાથે પરશીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન ચાહે,
ધુનેગારને પહોંચાડો સજા— પ્રજાની ધજા. ૯.

પરસીઅન ઝોરાસ્ત્રીયન કલબની સલામ.

મારા રે જવામી બોલોની વહાલા—(એ રાહપર).

છઇએ રે હમે નાહન કરી પુત્રી,
ગગણ ઉપરથી, નીચે રે ઉતરી— છઇએ રે. ૧.

જણુમને હમારા થાયો એક માસ,
વ્હાલાને આએઆં, તમારી રે પાશ— છઈએ રે. ૧.
સજની સુનો માસના લીસરે દન.
એ જોતાં તો છે, તદન બચપન— છઈએ રે. ૩.
પણ બાળ જુબાંમાં રહેછે મીઠાશ,
ઉપજેછે તેથી, કંઈ અસર ને આશ—છઈએ રે. ૪.
તે વચણ હવે સુંદરીઓ સુનો,
પેહેલે રાખવો, ડર તે પ્રભુનો— છઈએ રે. ૫.
પછે જોવું પતીનાં સુખ જાણી,
દેવા આશીશ રોજી લાવે ધણી— છઈએ રે. ૬.
આવક જોઇને લેવા રે સંસાર,
વખત પાટલો છે, અતીશે અપાર— છઈએ રે. ૭.
રોજગાર ધંધામાં કંઈ કશ નથી,
વાસ્તે ના કહવું, ખરચ બસ નથી— છઈએ રે. ૮.
વખતસર જે કાંઇ થાએ મવસર,
રાજી રઈ, કરવી કર કસર.— છઈએ રે. ૯.
ગરીબની જુકડી હવેલી સમાંન,
ગરીબીમાં સંતોશ, મોતાઇ નેમાન.—છઈએ રે. ૧૦.
વખત તેવી વાત સમો તેમ સુકાંન,
પરસીઅન ઝોરાસ્રીઅન કરેછે સલાંમ—છઈએ રે. ૧૧.

ઓનરેબલ રૂસતમજી જમશેદજીનુ દલગીરી ભરયું મરટીઊક.

ઓ વાહાલા આલફાનસો—(એ રાહપર.)

આવી કજાતો નહીં ૫રે, પણ કજામાંબી ફરછે,
શું કડો પાલનહારો મરે. એબી એક અંધેર છે.—આવી. ૧.

આફતાબના નુરની મીશાલ, હતું જેનું રોશન દીદાર.
શખાવતનો જેનો જરો, ફેલાયલો ચોમેર છે. આવી–૨.

છે યુરપ હીદમાં, વાલ્યુખુનાં ને શીંધમાં,
પારશી વસ્તીમાંતો, ફેલાએલો કબક ઘેર છે. આવી–૩.

દુકાલમાં તુ દાતા, દરદીનો તું દાદખાહા,
મુફલેશોનો મુરબી તું, સરવેને જાહેર છે. આવી–૪.

શોદાગરોમાં તુરરો તું, સરદારોમાં સરદાર ખાશ,
ફીરતી જંગલને પાહાડોમાં, મુલકોને શેહેરે શેહેરછે. આવી–૫

શારનો તું વચલો બેટો, શરની તું રોશન ચેરાગ,
શરનો આબેહુબ ચીતાર, તાહરા વના કેહેર છે. આવી–૬.

શોગમા તારા ઇગરેજી રાજ, શોગમાં તારા રઇયત,
શોગમાં બેઠાછે માતબર, મીશકીનો ચોમેર છે. આવી–૭.

ગુલશનનું તું ગુળ ગયું, ચમનનું બુલબુલ ગયું,
ગુલશન ખુદ ગમખાર થયું, કાંહાં રૂસતમ દલેરછે. આવી–૮.

તારા ગમમાં ગરક સઉ, મલતો બંદે બોદા,
કદરદાંનો આગલ આજ, નેઆંમતબી જેહેર છે. આવી–૯.

જરથોસતી મઝબ પકીને ઓદા
યાને
દોખમાંના ફજીઆમાં પકડાએલા નીરદોસ ધડપા.

મે પંજાબના બોલી પુનકજા—(એ રાહપર ગાવું)

કેઆંની પોહેર ધમાની પારસી,
ધરમ ધિઆંના ગુરદાર ખલકના— કેઆંની૰ ૧.
તાજો તખાત થાયું ખતંમ તમાંમ,
સબર નીમાજે } ધમાંની રહો ફુલકના— કેઆંની૰ ૨.
રહેમ પઝદી રાહે રાસતપર,
પેસાંનીએછે સરતાજ જલકના— કેઆંની૰ ૩.
દોખમાંની યારી મઝહબી બાગપર,
સપડાયા પચાસ નીરદોસ હકના— કેઆંની૰ ૪.
પુરમાંને હકથી નીરદોસ નીરદોસી,
છુટા કેદથી જીવજાંન જલકના— કેઆંની૰ ૫.
રીતને આંગીજો ધંગરેજી રાજમાં,
ઉધા પડે નોધ ધનસાધ ખલકના—કેઆંની૰ ૬.
પરસીઅન ઓરાઆીઅન જીગરથી ચાહે,
જુગ જુગ રહો તમો ખુસી હલકના—કેઆંની૰ ૭.
'પેસુતંન' કહે જરથોસતી દીનદારો,
સુકર ગુજારો બેનેઆજ દ્યકના— કેઆંની૰ ૮.

નામદાર શેઠ બેરાંમજી નશરવાનજી સીરવઈને
મુબારકબાદી.

રાહ—હોરી.

મુબારક કદમ બેરાંમજીભાઈ, મુબારક કદમ બેરાંમજીભાઈ—ટેક
ખાંનદાને બેરાંમજી, સીરવાઈ નસરવાનજી—
ધન ધન ખુસી મીજાઈ—હરે લાલા,
ફીરતી રોજે આજ આંમીન થાઈ—
આપે બેલ આપેચ ધુહાઈ;
મૈરબાંની રહેમવંતથી થાઈ.—મુબારક૦ ૧.
કુલે મુલકમાં પરબેઆત બેરાંમજી—
આફરીન રાખી સાલેસાઈ—હરે લાલા,
હીમતે બાધર સખાવતે ભરેઆ—
રહેજો મુંબાઈ શેહેર માંઈ;
ખુબી જરથોસતીઓસે પાઈ—મુબારક૦ ૨.
પરસીઆન ઝોરાસ્ત્રીઆન આપે મુબારકબાદી—
મજાલીસે આંમીન થાઈ—હરે લાલા,
જીવજો જુગ જુગ ખુબીથી ભરેઆ—
'પેસુતંન' આપે વધાઈ;
બીલી રહો મેહેર રોશનાઈ—મુબારક૦ ૩.

સમાપ્ત

(છપાઇ બાહેર પડીછે)

બૅરજા અને મેરેસીમીન આજાર.

નાટક ચાર અંકી.

પરસીઅન ઝોરાસ્રીઅન નાટક મંડળીએ ગ્રરોડવાલી નાટક શાળામાં ઘણીવાર કરી બતાવેલો ઉલો નાટક સુંદર ગાયણો તથા ચકચકીટ પીકચરો સુ છપાયોછે. એ પુસતક કોટમાં, દફ્તર આસકારા છાપાખાનાંમાંથી તથા રીપોરટર પરેસમાંથી મલશે. કીંમત રૂ ૦॥.

દેસાવરથી મંગાવનારાઓએ પોસટેજના બે આંના વધુ વાલુવા.

(થોડીજ નકલો બાકી રહીછે.)

પારસી પુંત્રી શાળા.

એવે નાંમની પારસીઓની સંસારી હાલત સુધારનારી, આશરે ૫૦ સફાની ચોપડી છપાઇ બાહેર પડીછે, તેની જુજ નકલ બાકી રહીછે. એ ચોપડી બાનુઓને હોંસથી વાંચવા ગમે એવા હેતુથી તેમાં આપણા પાક અવસતાના દાખલા પણ તેના અરથ સાથે આપ્યા છે. એ ચોપડી જે સાહેબોને જોઇએ તેઓએ નીચેલે ઠેકાણેથી મંગાવી લેવી. કીંમત ચાર આના.

ઠેકાણું—કોટ, મુંબઇ સમાચાર પરેસ. ફોરબસ સ્ટ્રીટ, આતમારામ સાગુની દુકાણે: તથા પાંયધોની પારસી પરીનટીંગ પરેસ.